

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.394/2018/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Székely Gábor Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző: dr. Székely Gábor ügyvéd) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek - a Vitári Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző: dr. Balogh István ügyvéd) által képviselt alperes neve (címe) alperessel szemben szerződés részbeni érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 5.P.22.022/2017/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét megváltoztatja, és a felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltséget 38 100 (harmincnyolcezer-száz) forintra leszállítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 6350 (hatezer-háromszázötven) forint másodfokú perköltséget, az állam részére pedig - külön felhívásra - 15 000 (tizenötezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes mint adós 2007. július 12. napján devizaalapú kölcsönszerződést kötött az Y Zrt-vel (a továbbiakban: az alperes jogelődje) mint hitelezővel. A szerződés 10. pontja szerint: „*A felek kijelentik, hogy a jelen szerződést és annak elválaszthatatlan mellékletét képező gépjármű adásvételi szerződést vagy a megrendelést és a számlát, az Y Zrt. Üzletszabályzatát és Általános Szerződési Feltételeit hitelszerződésekhez, a gépjármű állapot-felmérési dokumentációt (csak használt gépjármű esetén), az Y Zrt. elfogadó nyilatkozatát elolvasták, a benne foglaltakat megértették és mint akaratukkal mindenben megegyezőt az alábbi tanúk jelenlétében jóváhagyólag aláírták, valamint a szerződés és az Általános Szerződési Feltételek és az Üzletszabályzat egy-egy példányát átvették.*”

A felperes keresete annak megállapítására irányult, hogy a kölcsönszerződés idézett kikötése tisztességtelenség címén érvénytelen. Arra hivatkozott, hogy e rendelkezés a fogyasztó hátrányára megfordítja a bizonyítási terhet, ezért az a fogyasztóval kötött szerződésekben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II.5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: az R.) 1. §-a (1) bekezdésének j) pontjába, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: az 1959. évi Ptk.) 209. §-ának (1) bekezdésébe ütközik. Az alperes a kereset elutasítását kérte, nem ismerte el a per tárgyát képező kikötés tisztességtelenségét.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperes részére 78 000 Ft perköltséget. Megállapította,

hogy 36 000 Ft le nem rótt kereseti illetéket az állam visel. A határozat indokolásának fellebbezés szempontjából releváns részében kifejtette, hogy a felperes pervesztes lett, ezért a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (1952. évi Pp.) 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni az alperes jogi képviselői munkadíjból álló perköltségét, amelynek összegét a pertárgyértékkel és a kifejtett munkával arányosan bruttó 78 000 Ft-ban határozta meg, figyelemmel arra, hogy az alperes képviselője érdemi előkészítő iratot nyújtott be, a tárgyaláson jelen volt és érdemi nyilatkozatot tett.

A felperes a fellebbezésében elsődlegesen az általa fizetendő elsőfokú perköltség 38 100 Ft-ra történő leszállítását, másodlagosan pedig az elsőfokú ítélet perköltséggel kapcsolatos rendelkezésének hatályon kívül helyezését és ebben a körben az elsőfokú bíróság per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperes jogi képviselője csupán egy érdemi előkészítő iratot nyújtott be, a per egyetlen érdemi tárgyalásán pedig nem vett részt, így a jogi képviselői munkadíj címén megállapított perköltség eltűzött, az nem áll arányban a kifejtett munkával.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet fellebbezett részének helybenhagyására irányult. A DH törvények hatálya alá tartozó szerződések érvénytelenségével kapcsolatos perekkel foglalkozó konzultációs testület 2016. június 8. napján tartott üléséről szóló emlékeztető 7. pontja alapján úgy érvelt, hogy a pertárgyérték a kölcsönösszeghez igazodóan 3 090 000 Ft volt, amelyhez képest a megítélt perköltség nem eltűzött, továbbá az arányban áll a kifejtett munkával is.

Az ítélet tábla a fellebbezést az 1952. évi Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt alaposnak találta.

Az ítélet tábla fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének azt a rendelkezését, amely a keresetet elutasította, továbbá a felperest a fellebbezési kérelemben foglalt összeg, azaz 38 100 Ft erejéig perköltség megfizetésére kötelezte (1952. évi Pp. 253. §-ának (3) bekezdése). A fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között kizárólag abban foglalt állást, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen marasztalta-e a felperest az ezt meghaladó elsőfokú perköltségben.

Ennek során abból indult ki, hogy a per tárgyának értéke nem volt meghatározható. A felperes fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott emlékeztető 7. pontja ugyanis jelen perben nem volt alkalmazható, hiszen az arra a kérdésre adott választ, hogy miként alakul a pertárgyérték akkor, ha a felperes a szerződés határozathozatalig történő hatályossá nyilvánítását kéri, az elszámolás eredményeként pedig annak megállapítását, hogy az általa megjelölt összeget tartozik visszafizetni a hitelintézet részére. Jelen perben azonban a felperesnek ilyen kérelme nem volt, a keresete ugyanis az 1959. évi Ptk. 239/A. §-ának (1) bekezdése alapján kizárólag annak megállapítására irányult, hogy a szerződés 10. pontja érvénytelen. Ezért a hivatkozott emlékeztető 8. pontja, valamint az 5/2013. polgári jogegységi határozat 2.b) pontja alapján a per tárgyának értékét meg nem határozhatónak kellett tekinteni, hiszen a támadott szerződési kikötéshez kapcsolódó érték a szerződésben kikötött szolgáltatásért járó ellenszolgáltatás értékétől elkülönülten nem volt meghatározható.

Az alperes a jogi képviselőjének munkadíját az általa csatolt ügyvédi megbízási szerződés

alapján óránként 19 500 Ft + áfa összegben kérte megállapítani. Az elsőfokú eljárás során három beadványt nyújtott be a bírósághoz: 5.P.20.071/2017/4. szám alatt a felülvizsgált elszámolást, 3. sorszám alatt egy közepes terjedelmű, de a jelen perhez hasonló eljárásokban sablonként használt szövegeket tartalmazó ellenkérelmet, 4. sorszám alatt pedig a cégkapus elérhetőségének adatait csatolta be. Az alperes jogi képviselője - az elsőfokú ítéletben foglalt indokolással szemben - a per egyetlen érdemi tárgyalásán nem jelent meg. Ez a képviseleti tevékenység összességében 2 óra munkának felel meg, amely után - a felperes fellebbezési kérelmére is figyelemmel - legfeljebb óránként 15 000 Ft + áfa, azaz mindösszesen 38 100 Ft díjazás volt felszámítható. Ezért az ítélőtábla az alperes jogi képviselőjének elsőfokú munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: az R.) 2. §-ának (2) bekezdése alapján 38 100 Ft-ra mérsékelte, az elsőfokú ítélet fellebbezett részét pedig az 1952. évi Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján ennek megfelelően megváltoztatta.

A felperes fellebbezése alapos volt, ezért az alperes köteles a felperes jogi képviselői munkadíjból álló másodfokú perköltségének megfizetésére (1952. évi Pp. 78. §-ának (1) bekezdése). Az ítélőtábla e munkadíjat az R. 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése, valamint 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján a 39 900 Ft-os másodfokú pertárgyértékre figyelemmel megállapítható minimum összegben: 5000 Ft + áfa, azaz 6350 Ft-ban állapította meg. A 15 000 Ft összegű le nem rótt fellebbezési illetéket szintén a másodfokú eljárásban pervesztes alperes köteles megfizetni az állam részére (az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. §-ának (1) bekezdése, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése, 1952. évi Pp. 78. §-ának (1) bekezdése).

Debrecen, 2018. június 28.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő